De Ster

EEN ONZER KERKGEBOUWEN TE WASHINGTON D.C., AMERIKA

15 November 1949

DE STER

VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

49e JAARGANG • No. 11

INHOUD:

Blz.
Het Grote Zendingswerk der Kerk, door David O McKay 323
Een Zending met toekomst! 328
Het getuigt voor zichzelf! door Joseph W. Darling 332
De Stilte, door C. S. Adema van Scheltema 335
De Geschiedenis van onze Zendingen 336
Hoe zal ik weten? door Prof. James L. Barker 338
De Kerk in Europa 344
Rijmpreekjes-nabloei No. 29 345
Afscheid uit Zion van Paul D. Levie 346
Aankomst en Vertrek 347
Gebeurtenissen in de Zending 349

Redacteur: **CORNELIUS ZAPPEY.** Assistente: **TINE PLAIZIER.**

„De Ster" van de Kerk van Jezus Christus
van de Heiligen der Laatste Dagen
verschijnt eenmaal per maand

ABONNEMENTSPRIJS: F 1.— PER KWARTAAL
GIRONUMMER 240615 • LAAN VAN POOT 292 • DEN HAAG

NADRUK VAN DE IN DIT NUMMER
VOORKOMENDE CLICHÉ'S IS VERBODEN

PRESIDENT DAVID O. MCKAY

Tweede Raadgever in het Eerste Presidentschap der Kerk.

Het grote Zendingswerk der Kerk

Dit is de volledige tekst van een rede, uitgesproken tijdens de in Oct. j l. gehouden halfjaarlijkse conferentie te Salt Lake City, Utah, Amerika.

De Heiland zeide tot Zijn Apostelen:

> „Gaat dan henen, onderwijst al de volken, dezelve doopende in den Naam des Vaders, en des Zoons, en des Heiligen Geestes; leerende hen onderhouden alles, wat Ik u geboden heb. En ziet, Ik ben met ulieden al de dagen tot de voleinding der wereld."
>
> Mattheüs 28 : 19-20.

Bijna alle leden begrijpen, dat de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen uit twee groepen bestaat. De ene wordt gevormd door de stakes en wards en de tweede door de zendingen. Over deze tweede groep wil ik spreken. Volgens mij beseffen velen de waarde en de grote mogelijkheden van deze tak van kerkelijke activiteit niet.

1. Als voorbeeld van vrijwillig dienstbetoon in de wijngaard des Heren vindt het zendingswerk der Kerk nergens zijns gelijke.
2. Als een drang om rein te leven en als bijdrage voor de vorming van het karakter is de invloed van het werk niet te schatten.
3. De opvoedende waarde en veredelende invloed er van op onze samenleving treden dagelijks aan het licht.
4. Ook als een bijdrage tot een beter begrip tussen de naties en de bevordering der internationale vriendschap vormt het werk een belangrijke schakel.
5. Het is Gods bedoeling de mens te redden, niet hem te maken tot een radertje in de machine van de staat.

> „Herinnert u, dat de waarde eener ziel in de oogen van God groot is," zeide Hij. „En indien het zoo zal zijn, dat gij al uw dagen in het roepen van bekeering tot dit volk zult besteden, en slechts eene ziel tot Mij brengen, hoe groot zal uwe vreugde met hem in het Koninkrijk Mijns Vaders zijn!

> „En nu, indien uwe vreugde groot zal zijn met eene ziel, die gij tot Mij in het Koninkrijk Mijns Vaders gebracht hebt, hoe groot zal uwe vreugde zijn, indien gij vele zielen tot Mij zoudt brengen?"
>
> L. & V., afd. 18 : 10, 15, 16.

Het zendingswerk beantwoordt volkomen aan de vervulling van dit eeuwige plan! Het is belangrijk en vol betekenis. Men krijgt enig idee van deze macht, wanneer ik u vertel dat het aantal zendelingen, hetwelk door het eerste Presidentschap werd uitgezonden, verleden Dinsdag 5001 bedroeg! Volgende week zal aan dit aantal nog een vijftig- of zestigtal toegevoegd worden. Bovendien zijn er in de zendingen nog van twaalf tot vijftienhonderd — het juiste aantal kon ik niet te weten komen — zendelingen, die door de Zendingspresidenten zijn geroepen en hun tijd geheel of gedeeltelijk geven aan de prediking van het Evangelie in de Zendingen, wat het totaal aantal zendelingen brengt op ongeveer 6500. Hierbij zijn niet inbegrepen de 2900 zendelingen, die in de stakes van Zion hun arbeid verrichten. Met dezen bevinding zich ongeveer tienduizend zendelingen in de wereld.

De tekst, welke ik zojuist heb aangehaald, — „gaat henen in de gehele wereld" — bevat een uitdrukkelijke opdracht om zendingswerk te verrichten, door de herrezen Christus gegeven aan Zijn Apostelen. Hij wilde er mede zeggen: „Beschouw dit werk niet als voleindigd vóór alle naties het Evangelie gehoord zullen hebben en zich Mijn volgelingen noemen." Dit gebod werd evenwel niet zonder meer aan alle mensen gegeven, want zelfs de Twaalven, die deze opdracht van Hem persoonlijk ontvingen, stelde Hij later officieel aan met een zegen voor hun werk, zeggende:

> „...Gelijkerwijs Mij de Vader gezonden heeft, zende Ik ook ulieden. En als Hij dit gezegd had, blies Hij op hen, en zeide tot hen: Ontvangt den Heiligen Geest."
>
> Joh. 20 : 21, 22.

Als gevolg van een gelijkluidende, van de herrezen Heiland ontvangen opdracht verkondigt de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen het Evangelie aan „iedere natie, taal en volk", waarbij zij gebruik maakt van alle haar ten dienste staande middelen om haar boodschap zo wijd mogelijk te verspreiden.

Hoewel de Kerk jong in jaren is en een betrekkelijk klein aantal leden telt, zijn er nu, met inbegrip van de zending van het Tempelplein, zes en veertig georganiseerde zendingen in Europa, de Verenigde Staten van Noord Amerika, Canada, Mexico, Zuid Amerika, de eilanden in de Stille Zuidzee, Japan en China. Deze Zendingen hebben 1470 gemeenten. Tellen wij de zelfstandige Zondagsscholen mede 1780.

De zes en veertig mannen, die deze Zendingen leiden, worden gekozen uit alle rangen en standen van de leden der Kerk. Het zijn zakenlieden, aannemers, eigenaars van boerderijen, professoren, geleerden, advocaten, doktoren, tandartsen en beoefenaars van vele andere ambachten.

Wanneer zij hun oproep ontvangen komt het maar zelden voor, dat zij weigeren en trachten een verontschuldiging te vinden om gehoor te geven aan hun aanstelling, hoe verantwoordelijk hun maatschappelijke positie ook is of in welke omstandigheden zij verkeren. Hun antwoord is als dat van Samuël van ouds: „Spreek, Heer, Uw dienstknecht luistert," zelfs al betekent het een offer op financieel of maatschappelijk gebied.

De zendelingen zijn over het algemeen jonge mannen en jonge vrouwen tussen de leeftijd van twintig tot dertig jaar, terwijl somtijds ouderen met meer ervaring eveneens het zendingsveld betreden.

Het is goed hier op te merken, dat de prediking van het Evangelie de verantwoordelijke taak is van de Priesterschap der Kerk — niet van de vrouwen, hoewel deze in de huisvergaderingen, jeugdwerkbijeenkomsten, Zondagsschool en andere afdelingen van de zendingsarbeid belangrijke diensten verrichten, terwijl haar bereidwilligheid, ja, zelfs gretigheid, om te werken niet onderdoet voor die van de jonge mannen.

Wie zijn deze jonge mannen, die de Kerk moeten vertegenwoordigen? Ook zij komen uit alle rangen en standen der Kerkgemeenschap. Het zijn boeren, handwerkslieden, fabrieksarbeiders, kantoorbedienden, secretarissen, enz. Sommigen verlaten vrouw en kinderen, die hun vader en echtgenoot steunen bij zijn zendingsarbeid. Allen zien uit naar de tijd, dat zij na hun terugkeer een gelukkig gezin mogen opbouwen met een geliefde en liefhebbende gezellin.

Zoals reeds gezegd betaalt ieder zijn of haar eigen onkosten gedurende de zendingstijd. Hierbij worden zij natuurlijk in de meeste gevallen geholpen door hun ouders. Ware christelijkheid is daadwerkelijke liefde. Er is geen betere manier om zijn liefde voor God te tonen dan Uw medemensen onzelfzuchtige liefde te geven. Dat is de geest van het zendingswerk.

Deze jonge mannen en vrouwen gaan uit met een geest van liefde, zij vragen niets van de naties, waarheen zij gezonden worden. Zij willen geen bijval, eisen geen persoonlijke beloning, Twee of drie jaar geleden waren deze jongelui amper uit het leger ontslagen. Velen hadden hun gage gespaard om hun onkosten te kunnen betalen voor geval zij op zending geroepen zouden worden. Hieruit kunnen wij constateren hoe het zendingssysteem de jeugd helpt. Iedere diaken, leraar, priester of ouderling in de Kerk begrijpt dat hij, om een waardige vertegenwoordiger van de Kerk te kunnen zijn, in zijn gewoonten gematigd en moreel rein moet zijn. Hem wordt geleerd, dat er met betrekking tot kuisheid en deugdzaamheid geen dubbele standaard bestaat, dat iedere jonge man en vrouw zich verre moet houden van morele onreinheid.

Eens las ik een der indrukwekkendste brieven van een moeder aan haar jongen, die ooit onder mijn ogen is gekomen. Buiten de ondertekening bevatte hij slechts vier woorden: „Jongen, houd je rein." De ondertekening luidde: „Je liefhebbende moeder."

Vele jonge soldaten zonden hun verdiensten naar huis met het verzoek het geld op een spaarbank te deponeren, teneinde na de oorlog hun zending te kunnen bekostigen. En van velen weten wij, dat zij aan hun brief naar huis toevoegden: „Als ik niet meer thuis mocht komen, gebruik dan het geld om de zendingsonkosten van een andere jongeman te betalen."

Deze jonge mannen wordt op het hart gebonden, dat zij uitgaan als vertegenwoordigers van de Kerk, en dat een representant van welke organisatie ook — hetzij op maatschappelijk of godsdienstig gebied — minstens één opvallende eigenschap moet bezitten en wel absolute betrouwbaarheid. Wie zeide: „Het is een groter eer te worden vertrouwd dan geliefd te zijn," had het bij het rechte eind. En wie vertegenwoordigen deze zendelingen? In de eerste plaatst hun ouders. Zij hebben de verantwoordelijke taak de goede naam hunner ouders onbevlekt verder te dragen. Ten tweede vertegenwoordigen zij de Kerk en wel in het bijzonder de ward of gemeente, waaruit zij afkomstig zijn. En ten derde vertegenwoordigen zij de Here Jezus Christus, Wiens dienstknechten zij zijn. Deze gezanten, want dat zijn zij, staan als vertegenwoordigers van deze drie groepen en dragen daarin de grootste verantwoordelijkheid van hun leven.

Wat nu is de boodschap, die zij zowel de Christelijke als de heidense wereld te brengen hebben? Zij moet zeker heel bijzonder zijn, wil hun aanwezigheid in alle delen der aarde er door worden gerechtvaardigd.

Ten eerste is hun boodschap dat Jezus de Christus de Zoon van God, de Heiland en Zaligmaker der wereld is. Voor deze zendelingen is Jezus geen legendarische figuur uit de oudheid. Voor hen is Hij niet alleen maar een heilige, die in de glas-in-lood-ramen der kerken prijkt, een soort heilig sprookjeswezen, dat niet te benaderen is en nauwelijks bij de naam genoemd mag worden. Hij is wat Hij eens in het vlees was: werkelijk. Een man, die voelde als wij, een leider, een raadgever, een trooster, een grote stem, die ons aanmaant edel te leven, heldhaftig te sterven en moedig te zijn tot het einde.

Deze zendelingen verklaren met Petrus van ouds: „Er is ook onder de hemel geen andere naam, die onder de mensen gegeven is, door welke wij zalig moeten worden." — Hand. 4 : 12.

De tweede opmerkelijke boodschap is deze: Iedere zendeling moet goed begrijpen en in staat zijn in duidelijke bewoordingen te verklaren in welke verhouding onze Kerk staat tot andere Christelijke organisaties. Dat de Kerk niet uit een dier organisaties is voortgekomen, noch zich er van heeft afgescheiden. Zeker, men rangschikt de Kerk gewoonlijk onder het hoofd „Protestantisme", doch dit ontstond door de grote hervormers: Maarten Luther, Philip Melanghton, Ulrich Zwingli, John Knox, enz. Deze grote mannen trokken ten strijde tegen de corrupte handelingen der Rooms Katholieke Kerk, in 't bijzonder tegen de verkoop van aflaten, volgens welke overtreders vergiffenis hunner zonden konden bekomen door aflaten te kopen, een practijk, die voortgezet werd onder steeds weer andere voorwendsels, hoewel zij niets anders was dan een middel

(Vervolg op blz. 334)

17 EN 18 DECEMBER 1949

Algemene Zendings-Conferentie

* TE ROTTERDAM.

AFSCHEID van

PRESIDENT EN ZUSTER CORNELIUS ZAPPEY.

Wij nodigen alle leden van de gehele Zending uit aanwezig te zijn op deze grote conferentie, waar ons de gelegenheid geboden zal worden afscheid te nemen van onze geliefde Zendingspresident en zijn vrouw, die wij nimmer zullen kunnen vergeten.

Tevens zullen wij er kunnen
VERWELKOMEN de toekomstige leiders der Zending:

PRESIDENT EN ZUSTER JOHN P. LILLYWHITE
en hun dochter Dorothy

*

Op Zaterdag, 17 December,

zullen de ambtenaren(aressen) gelegenheid hebben hun problemen te bespreken. De vergadertijden zijn als volgt:

Jeugdwerk	2.30 uur n.m.
Zondagsschool	3.30 uur n.m.
J.V.- & J.M.O.O.V.	4.30 uur n.m.
Genealogie	5.30 uur n.m.
Priesterschap Zusters-Hulpvereniging	7.30 uur n.m.

Deze vergaderingen zullen worden gehouden in het Kerkgebouw a.d. Bas Jungeriusstraat 121, Rotterdam-Z.
(Te bereiken vanaf het station Delftse Poort met lijn 2, bus Z en X, vanaf het Maasstation met lijn 4, overstappen op lijn 2)

*

Op Zondag, 18 December,

zullen twee diensten worden gehouden en wel om
10.00 uur v.m. en
5.30 uur n.m.

Gebouw Odeon, Gouvernestraat, Rotterdam C.
(Te bereiken vanaf het station Delftse Poort met de lijnen 4, 15 en 16, vanaf het station Maas met lijn 4)

Laat deze gelegenheid om te tonen hoezeer wij de arbeid en innige vriendschap van President en Zuster Zappey waarderen, niet voorbijgaan!

*

EEN ZENDING MET *Toekomst!*

* * *

Velen zullen zich in de afgelopen jaren vaak de vraag hebben gesteld, hoe het toch moet gaan met de Zending, nu zoveel leden naar Zion emigreren. Het kan niet anders, zo zullen zij hebben gedacht, of op de een of andere dag zal men tot de ontdekking komen, dat alle leden der Kerk uit Nederland naar Amerika zijn vertrokken.

Laten wij U echter verzekeren, dat U hiervoor nimmer behoeft te vrezen. De Nederlandse Zending staat sterker dan ooit, zij heeft in de laatste vier jaren een bloei gekend als nooit tevoren! Wij kunnen wel zeggen, dat in deze vier jaren de Zending bijna geheel is vernieuwd. De oude leden zijn naar Amerika vertrokken en daarvoor is een bijna gelijk aantal nieuwe leden in de plaats gekomen. En wanneer deze op hun beurt gereed zullen zijn om naar Zion te gaan, zullen weer andere nieuwe leden bereid zijn hun plaats in te nemen. Hoe dat mogelijk is, vraagt U?

Het is mogelijk omdat Gods zegen rust op de Nederlandse Zending. Door Zijn Geest en de hulp Zijner dienstknechten, de ruim honderd en vijftig zendelingen, die momenteel in de Zending arbeiden — waarbij wij ook het zendingswerk der locale leden niet vergeten — worden velen getrokken tot Zijn Evangelie. Steeds meer leent het Hollandse volk het oor aan hun stem. De vergaderingen worden bezocht door vele vreemdelingen, die spoedig zoveel belangstelling tonen, dat zij de boodschap van leven en zaligheid in alle ernst gaan onderzoeken, waarop toetreding tot de Kerk door de doop volgt.

Bijna iedere maand worden in de gemeenten der Zending twee of drie doopdiensten gehouden, waar deze nieuwe leden het verbond met hun Hemelse Vader sluiten.

In de afgelopen maand traden te 's-Gravenhage tijdens de conferentie twaalf volwassenen door de doop tot de Kerk toe. Enige weken later werden te Rotterdam acht en twintig personen door de doop in de Kerk opgenomen.

Van de ruim 550 personen, die de doopdienst te 's-Gravenhage bijwoonden, waren verreweg de meesten belangstellenden en onderzoekers. Ook te Rotterdam telden wij vele vreemdelingen, hoewel het weer die dag bijzonder slecht was.

Dit is voor ons het bewijs, dat de Nederlandse Zending nimmer ophouden zal te bestaan. God zorgt altijd op Zijn tijd voor mensen, die Zijn werk van anderen kunnen overnemen en voortzetten.

De doop is de eerste stap op de lange weg van vooruitgang. Sommigen der nieuwe leden ma-

De Doopdienst te Rotterdam

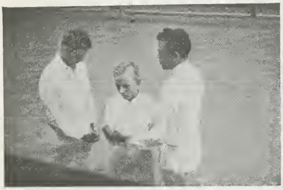

Acht en twintig nieuwe leden

sloten het verbond met hun Hemelse Vader.

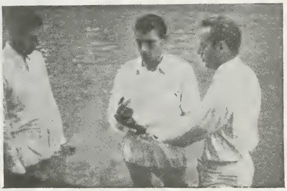

ken in hun kerkelijk leven snellere voortgang dan de oude deden in hun tijd. Dit komt omdat zij de open gevallen plaatsen der vertrekkenden moeten vullen en dus spoediger een verantwoordelijke taak op zich nemen. En juist dit kenmerkt de Nederlandse Zending!

Ondanks het feit, dat vele verschuivingen van ambten plaatshebben en leden, die nog maar zo kort tot de Kerk behoren, al spoedig de verantwoordelijkheid dragen voor een of andere tak van het kerkelijke leven, gaat het werk in de Zending niet achteruit, maar vooruit! De Zending groeit en bloeit! Het aantal leden loopt hoegenaamd niet achteruit, want, zoals gezegd, velen treden tot de Kerk toe en nemen het werk op, waar anderen door vertrek dit afbreken. De taak der nieuwe leden is veel zwaarder, want hun tijd van voorbereiding is maar heel kort, waar de oude leden er jaren over konden doen om zich geheel in de Kerk in te leven.

Mogen evenwel, zowel onze nieuwe leden als oude leden, beseffen, dat op hen de plicht rust de Evangelieboodschap in alle zuiverheid aan anderen door te geven. Want dit is de Weg, de Waarheid en het Leven, waartoe eens alle mensen zullen moeten komen!

Inwijdingsdiensten

*

Wederom zullen

PRESIDENT EN ZUSTER SONNE
van de Europese Zending

Nederland bezoeken, ditmaal om vijf door de Zending in ons land aangekochte kerkgebouwen in te wijden.
Hier geven wij de plaatsen, waar de Kerk een gebouw heeft aangekocht, benevens de data en uren der inwijding:

Zondag, 4 December, 5 uur n.m. te **Leeuwarden.**
Maandag, 5 December, 7.30 uur n.m. te **Zutphen.**
Dinsdag, 6 December, 7.30 uur n.m. te **Hilversum.**
Woensdag, 7 December, 7.30 uur n.m. te **'s-Gravenhage.**
Donderdag, 8 December, 7.30 uur n.m. te **Haarlem.**

Doopdienst te 's-Gravenhage

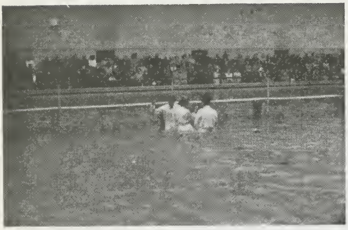

Een Zending
met
Toekomst!

Twaalf
volwassenen
vonden

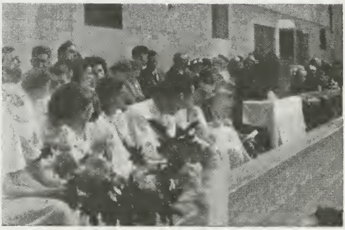

de Weg,
de Waarheid
en het Leven.

* * *

JOSEPH W. DARLING

Het getuigt voor zichzelf!

Het monument der drie getuigen

Het Boek van Mormon is nu ruim honderd en twintig jaar in de wereld. In die tijd hebben geleerden en ongeletterden het aangevallen en in een verkeerd daglicht proberen te stellen, desondanks heeft men geen algemeen aanvaarde theorie kunnen vinden onder allen, die de goddelijke oorsprong van het Boek verwerpen, die van het tegendeel overtuigt.

Onder degenen, die poogden het Boek in een verkeerd licht te plaatsen, behoorde een zekere Alexander Campbell, die de idee opperde, dat Joseph Smith het boek op eigen initiatief schreef, zonder inspiratie. Deze theorie bleek evenwel onhoudbaar, gezien des Profeten jeugd en onervarenheid en, naar hij zelf erkende, zijn volkomen gebrek aan scholing.

Toen werd de theorie van het Spaulding-manuscript geboren. Volgens deze theorie was het Boek van Mormon het afschrift van een roman, die geschreven werd door een zekere Solomon Spaulding. Dit manuscript was verloren geraakt en men beweerde nu, dat Joseph Smith het had gevonden en gebruikt voor het Boek van Mormon. Het manuscript werd evenwel in 1885 gevonden, en toen bleek, na een zorgvuldige vergelijking van beide geschriften, dat het Boek van Mormon niets gemeen had met de door Spaulding geschreven roman.

Dan was er nog de Woodbridge-theorie, waarin wordt beweerd dat Joseph Smith eigenlijk een epilepticus was en het Boek schreef onder invloed van hallucinaties. Deze theorie gaat evenwel in het geheel niet op, wanneer men het oog laat gaan over wat de jeugdige Profeet tot stand heeft gebracht, terwijl de begrijpelijke en gezonde leerstellingen, evenals de organisatie, door hem met goddelijke hulp in het leven geroepen, van het tegendeel getuigen.

Buiten de hierboven aangehaalde zijn nog talloze „theorieën" van tijd tot tijd naar voren gebracht, doch niet een van deze heeft tot nu toe een redelijk aanvaardbaar en overtuigend bewijs geleverd, dat het Boek van Mormon iets anders is dan wat het beweert te zijn: een goddelijk geinspireerd verslag van Gods handelingen met Zijn volk op het Westelijk halfrond en een nieuwe getuige voor Jezus Christus, de Zaligmaker der wereld. De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen richt tot alle mensen het ernstige verzoek de bewering, dat het Boek van Mormon van goddelijke oorsprong is, grondig te onderzoeken.

Het beste bewijs, dat het Boek van Mormon het geinspireerde woord van God bevat, wordt in het Boek zelf gevonden. Het Boek zal de waarheid bewijzen aan allen, die oprecht zijn in hun bedoelingen en een werkelijk verlangen koesteren de waarheid te kennen. In dit opzicht helpt het Boek eveneens, want in het laatste hoofdstuk zijn deze betekenisvolle woorden te vinden:

> „Wanneer gij deze dingen zult ontvangen, zou ik u willen vermanen, dat gij God, den eeuwigen Vader, in den naam van Christus zoudt vragen of deze dingen niet waarachtig zijn; en indien gij met een oprecht hart vraagt, met een oprecht voornemen, en geloof hebt in Christus, zoo zal Hij de waarheid er van aan u bekend maken door de macht des Heiligen Geestes."
>
> Moroni 10 : 4.

Kan iemand, die zoekt en gewillig is zich te onderwerpen aan de voorwaarde van te vragen met een „oprecht hart en een oprecht voornemen" een eerlijker uitnodiging ontvangen?

Nog meerdere bewijzen, dat het Boek van Mormon een onderdeel is van het „wonderbare en wondere werk", waarvan door Jesaja werd geprofeteerd, kunnen aangevoerd worden, want het Boek, hetwelk door de Profeet Joseph Smith aan de wereld werd gegeven in 1830, is in het jaar 1949 door meer dan een millioen mensen aanvaard als goddelijke openbaring. Het feit alleen dat zoveel mensen het Boek van Mormon als zodanig hebben geaccepteerd, is de vervulling van een profetie, vervat in de bladzijden van het boek. In II Nephi 30 : 3 kan men deze woorden lezen:

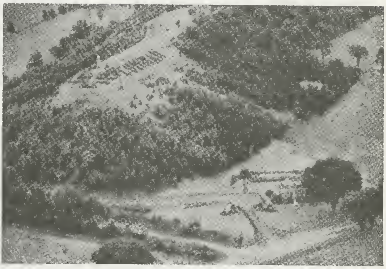

De heuvel Cumorah heden ten dage.

> „Nu wil ik een weinig meer profeteeren aangaande de Joden en de heidenen. Want nadat het boek, waarvan ik gesproken heb, zal voortkomen en geschreven zal worden voor de heidenen en wederom tot de Heere verzegeld zal worden, zullen er velen zijn, die de woorden gelooven, welke geschreven zijn, en deze zullen de woorden brengen aan het overblijfsel van ons zaad."

Hoe kon Joseph Smith in 1830, toen hij het Boek uitgaf, terwijl hij ongeletterd, arm en niet populair was, met mogelijkheid voorspellen, dat er velen zouden zijn, die de woorden zouden geloven, welke geschreven zijn, en deze zullen brengen aan het overblijfsel van ons zaad? Deze uitspraak zou gelijk staan met de verklaring van een schrijver, dat zijn pennevruchten eens gerangschikt zullen worden onder de klassieke werken, of de bewering van een dokter, dat een verhandeling, door hem over een tak der geneeskunde geschreven, te zijner tijd een standaard tekstboek over dat onderwerp zal worden.

Het laatste gedeelte van bovenaangehaalde tekst, n.l. „dat (velen) de woorden zullen brengen aan het overblijfsel van ons zaad", is misschien nog opmerkelijker dan het voorgaande. Hoe kon Joseph Smith met enige mogelijkheid voorzien, dat een groot aantal mensen, aangeduid met het onbepaalde woord „velen", een innerlijke drang zouden gevoelen om op eigen kosten deze woorden in de wereld uit te dragen? Deze profetie is rijkelijk in vervulling gegaan en zal dat blijven doen tot de tijd aanbreekt van „de herstelling aller dingen".

De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen is een zendingskerk, die een goddelijke opdracht heeft om het Evangelie van het Koninkrijk Gods te prediken en te getuigen, dat het Boek van Mormon een goddelijk geïnspireerd verslag is, gegeven als een tastbaar bewijs voor Gods volk in deze laatste dagen.

Tienduizenden mannen en vrouwen zijn vrijwillig in de wereld uitgegaan op eigen kosten of die hunner ouders om deze het aanbreken van een glorieuze dag te melden. Het Boek van Mormon heeft geïnspireerd tot een zendingsijver, die niet geëvenaard is sedert de dagen, dat de Apostel Paulus het Evangelie predikte op zijn gedenkwaardige reizen. Het eenvoudige, ernstige getuigenis van deze jonge mannen en vrouwen is duizenden harten binnen gedrongen en heeft nieuw geloof in de Zoon van God geschonken, waar het hart reeds ontmoedigd en terneer gedrukt was.

De boodschap van het Boek van Mormon richt zich tot alle mensen, waar zij zich ook mogen bevinden. De duidelijke, vastomlijnde leerstellingen van dit Boek hebben velen van het verkeerde gebracht tot de waarheid. Het heeft de mensen zonder feilen tot God geleid en het heeft duizenden geluk en volmaakte tevredenheid geschonken.

◆ ◆ ◆

HET ZENDINGSWERK DER KERK.

(Vervolg van blz. 326)

om de pauselijke kas te verstevigen.

De grote hervormers, wier namen ik zojuist noemde, kwamen tegen dit kwaad en vele andere euvels in opstand en organiseerden uit protest zelf kerken. Toen in 1529 een resolutie bekend gemaakt werd, waarin het verboden werd meerdere nieuwe godsdiensten te vormen, terwijl de religie van de volgelingen van Zwingli en de Anabaptisten eveneens werd verboden, protesteerde de Lutheriaanse minderheid, welk protest ondertekend werd door veertien steden, alsmede de landgraaf van Hesse en vier andere provincies. Zo ontstond de naam Protestant als een aanduiding van de Evangelistische partij.

Het Protestantisme verspreidde zich onder vele andere benamingen over geheel Europa en later in de Amerikaanse nederzettingen. Langzamerhand werd de vrijheid om te aanbidden volgens het oprechte verlangen des harten meer en meer een goed recht van de mens, maar toch bleef in vele harten een gevoel sluimeren, dat de autoriteit om Jezus van Nazareth op aarde te vertegenwoordigen weggenomen was, en dat deze afval niet ongedaan ge-

(Vervolg op blz. 343)

De stilte

Min de stilte in uw wezen,
Zoek de stilte die bezielt,
Zij die alle stilte vreezen
Hebben nooit hun hart gelezen,
Hebben nooit geknield.

Draag uw kleine levenszegen
Naar het droomenlooze land,
Lijk' de golve heur oogst bewegen
Tot zij zachtjes breken tegen
Het doodstille strand.

Zie de boom de paden tooien
Rondom zijne stille voet,
Laat uw ziel zich zoo ontplooien
En haar bloemen om zich strooien
Uit een vroom gemoed.

Leer u aan de stilte laven —
Waar het leven u geleidt:
Zij is uwe veil'ge haven,
Want zij is de groote gave
Van de eeuwigheid.

Sluit de stilte in uw gaarde,
Wees in haar gelukkig, kind:
Al wie ze aan haar schoot vergaarde —
Alle zaligen op aarde
Hebben haar bemind.

C. S. Adema van Scheltema.

DE GESCHIEDENIS VAN

8. DE SKANDINAVISCHE ZENDINGEN.

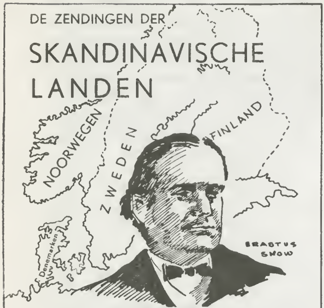

1. Tijdens een in 1849 gehouden conferentie werd de zojuist aangestelde Apostel Erastus Snow op zending geroepen. Hem werd opgedragen een zending te vervullen in de Skandinavische landen: Denemarken, Zweden en Noorwegen. Zijn metgezellen waren Peter O. Hansen, een Deen, en John Forsgren, een Zweed. John P. Dykes, die het Evangelie gebracht had aan een Noorse nederzetting in Illinois, en enigszins bekend was met de taal, sloot zich in Engeland bij hen aan.

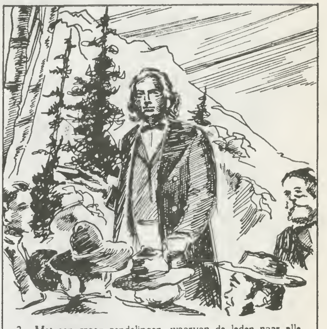

2. Met een groep zendelingen, waarvan de leden naar alle delen der aarde waren uitgezonden, verlieten zij in October van dat jaar Salt Lake City. Zij waren de eerste zendelingen uit de Vallei, die het herstelde Evangelie in vreemde landen zouden gaan prediken. Aan de ingang van Emigration Cannon kwamen zij te samen, waar President Brigham Young hen voor de reis indeelde.

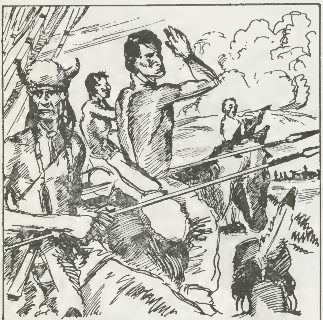

3. Op de prairie kregen zij een hevige aanval te verduren van een grote troep Indianen te paard. De zendelingen en hun metgezellen gaven evenwel geen kamp en traden zegevierend uit de strijd. Hoewel de sneeuw vrij diep lag, volbrachten zij hun reis zonder ongevallen. Tijdens een verschrikkelijke sneeuwstorm bereikten zij de Missouririvier. Deze staken zij over het ijs over

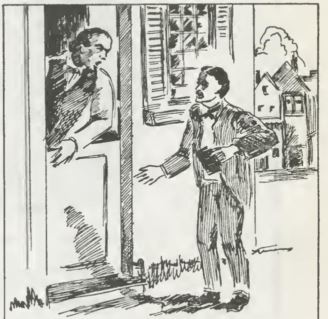

4. Oud. Hansen ging naar Denemarken en ving zijn zendingsarbeid aan onder zijn bloedverwanten en vrienden. Zijn eigen vader wilde hem echter niet ontvangen en de meesten zijner vroegere vrienden keerden hem de rug toe. Na enige weken kwamen de ouderlingen Snow, Dykes en Forsgren in Kopenhagen aan, waar het hoofdkantoor der Zending werd gevestigd.

ONZE ZENDINGEN.

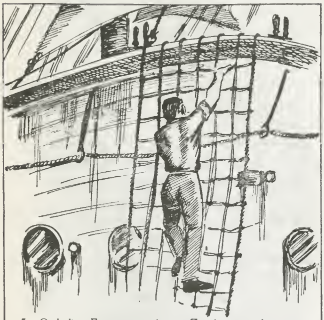

5. Ouderling Forsgren werd naar Zweden gezonden, waar hij zijn broer tot bekering bracht en doopte — deze was de eerste bekeerling tot de Kerk in Zweden. Door de bediening der zendeling was deze broer op wonderbaarlijke wijze genezen van uittering. Oud. Forsgren werd gearresteerd, uit Zweden verbannen en op een naar Amerika vertrekkend schip gebracht. Hij wist dit schip te ontvluchten en zette zijn zendingsarbeid voort in Denemarken.

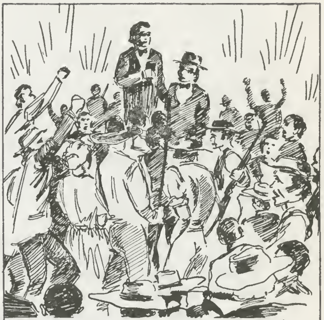

6. Twee maanden na de aankomst van Ouderling Snow in Kopenhagen werden er vijftien bekeerlingen gedoopt. Binnen achttien maanden telde de Kerk in dat land zeshonderd leden. Doch het werk des Heren kan zich nimmer lange tijd ongestoord ontplooien. Boze machten bestreden de zendelingen. Ordeloze benden bedreigden hun leven en vernietigden bijna geheel de vergaderzalen en de woningen dergenen, bij wie zij op bezoek kwamen.

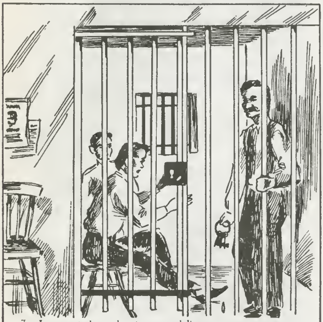

7. In een stad werden twee zendelingen gevangen genomen vanwege hun prediking. In hun cel studeerden zij, terwijl zij iedere morgen voor hun ochtendgebed enige liederen zongen. Hun cipier, Christian Monson, hoorde hun gezang. Hij kwam iedere dag naar hun cel om hen te horen zingen en te luisteren naar het onderricht in de beginselen van het Evangelie. Na verloop van tijd trad hij tot de Kerk toe. — Hans F. Peterson bracht het Evangelie in Noorwegen.

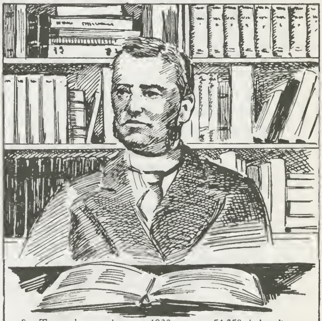

8. Tegen het einde van 1930 waren 54.358 bekeerlingen gedoopt in de Skandinavische landen. Hiervan emigreerden er 26.027 naar Zion. Nu zijn er afzonderlijke zendingen in Denemarken, Finland, Noorwegen en Zweden. De Skandinavische Zendingen hebben vele wondervolle bijdragen aan de Kerk geleverd. Anthon H. Lund van Denemarken bijvoorbeeld werd Apostel, Kerkgeschiedschrijver en lid van het Eerste Presidentschap.

Hoe zal ik weten?

door Professor James L. Barker,
President der Franse Zending,

*

Clemenceau zegt: „Niemand ontkomt aan de vragen: Vanwaar kom ik? Waarom ben ik hier? Waar ga ik heen?"

En de Heilige Schrift zegt:

> „En dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, den eenigen waarachtigen God, en Jezus Christus, Dien Gij gezonden hebt."
>
> Joh. 17 : 3.

Kunnen wij met zekerheid weten dat er een God is?

Heeft Hij een Kerk en is het mogelijk te weten, welke van die vele de Zijne is?

Filosofen hebben door aanschouwing van de wereld rondom en door redenering theorieën gevormd — filosofische denkbeelden — met betrekking tot het bestaan en de aard van God. Een der grootste filosofen, Emanuel Kant, heeft getracht aan te tonen — met ogenschijnlijk succes — dat God bestaat en dat Hij niet bestaat. Overigens hebben zij op hun pogingen God te verklaren evenveel antwoorden gevonden als er filosofen bestaan. Zij hebben kunnen redeneren en gissen, doch zijn niet in staat geweest te weten.

Daar wij geen kennis van God kunnen verkrijgen door redenering, schijnt het ons toe, dat wij van Hem zullen weten slechts datgene, wat Hij heeft geopenbaard of openbaren zal en meer niet.

Zo zal dus een kerk, die gegrondvest is op geopenbaarde autoriteit en door goddelijke inspiratie wordt geleid, de Zijne zijn.

Doch hoe kunnen wij weten, dat de dingen, die naar men zegt geopenbaard zijn, en een kerk, die volgens zeggen door de Heer werd opgericht, werkelijk van goddelijke oorsprong zijn?

Velerlei antwoorden zijn gegeven: de ware Kerk is die, waarin het Evangelie op de juiste wijze wordt gepredikt en de verordeningen op de juiste wijze worden bediend. De een zal de ware kerk herkennen door het onderscheiden van bijzondere kenmerken, „tekens", „merken" of wonderen, ook wel door aantal, in 't bijzonder met betrekking tot het verleden.

Kunnen wij door vergelijking vaststellen, welke kerk van goddelijke oorsprong is?

In godsdienstige zaken gelden dezelfde regels als voor de wetenschap, het aantal doet niets ter zake. In de wetenschap wordt iedere stap voorwaarts voorbereid door de weinigen, in de meeste gevallen door maar één enkele man. Evenmin kunnen wij dus door het aantal aanhangers vaststellen, welke kerk de goddelijke is. Tijdens het bestaan der vroegere Kerk was het aantal Christenen in vergelijking met de Joden, Grieken en Romeinen betrekkelijk gering. Bovendien was het Christendom nieuw, terwijl de Joodse godsdienst en het heidendom zeer oud en wél gevestigd waren. Zelfs nu vormt het Christendom een klein gedeelte van de wereldbevolking.

Het is niet onmogelijk, dat toen Petrus, die de Meester antwoordde, zeggende: „Gij zijt de Christus, de Zoon des levenden Gods" (Matt. 16 : 16, 17), wetende, dat Jezus de Christus, de Zoon van God was, hij de enige was met een dergelijke wetenschap.

Volgens de Hervormers is de ware Kerk die, waarin het Evangelie op de juiste wijze wordt gepredikt en de verordeningen op de juiste wijze worden bediend. Zij trachten vast te leggen, door besprekingen, studie en debatteren, op welke wijze het Evangelie juist gepredikt moest worden en de verordeningen op de juiste wijze bediend, doch allen hadden een verschillende mening omtrent de juistheid en in de loop der geschiedenis hebben hun volgelingen zich in steeds meerdere groepen gesplitst. Een onderzoek en bespreking van het Evangelie en de verordeningen kunnen leiden tot geloof, doch niet tot wetenschap.

Zelfs al zouden de Hervormers geweten hebben, dat het Evangelie op de juiste wijze werd gepredikt en de verordeningen op de juiste wijze bediend, dan nog zou de vraag blijven hangen: „Op gezag van welke autoriteit?" Wij zouden kunnen geloven: „Op gezag van goddelijke autoriteit", maar wij zouden het niet wéten. Is het mogelijk de ware Kerk te herkennen door bepaalde, onderscheiden „tekenen" of „merken"? Toen de vraag gesteld werd: „Hoe kan de ware Kerk worden herkend?" luidde het antwoord van de Raad van Constantinopel (A.D. 381): De ware Kerk kan herkend worden aan vier „merken" of „tekenen": 1e. Apostolisch, zij moest gegrondvest zijn op de Apostelen; 2e. Heiligheid, zij moest inspireren tot een goed en rein leven; 3e. Universeel, zij moest over de gehele wereld dezelfde Kerk zijn; 4e. Eenheid. Zowel de Griekse als de Rooms Katholieke Kerk aanvaardde de beslissing van deze Raad. Toch heeft in de loop der geschiedenis de een de ander geëxcommuniceerd.

Gedurende eeuwen werd naar buiten uit een schijn van „eenheid" bewaard, doch slechts door gebruikmaking van geweld. De beslissingen van de Raden werden de mensen opgedrongen en de ketters werden door de macht van de staat, die in dienst stond van de kerk, onderdrukt. Deze dwang werd aangewend om nu eens deze, dan weer gene partij te onderdrukken. Geen enkele partij had de middelen, waardoor zij tot wetenschap kon geraken. Deze „merken" en „tekenen" geven geen zekere wetenschap, want zij zijn afhankelijk van de verschillende meningen en besprekingen.

Kan de ware Kerk worden herkend door wonderen?

In Oud Testamentische tijden werden wonderen gewrocht als een middel om de profeten Gods en de ware God te herkennen.

> „En de Heere zeide tot hem (Mozes): Wat is er in uwe hand? En hij zeide: Een staf.
>
> „En Hij zeide: Werp hem ter aarde! En hij wierp hem ter aarde. Toen werd hij tot eene slang; en Mozes vlood van haar.
>
> „Toen zeide de Heere tot Mozes: Strek uwe hand uit, en grijp haar bij

> haren staart! Toen strekte hij zijn hand uit, en vatte haar, en zij werd tot eenen staf in zijne hand. *„Opdat zij gelooven, dat u verschenen is de Heere, de God hunner vaderen, de God van Abraham, de God van Izak en de God van Jacob."*
>
> Exodus 4 : 2-5.

> „Toen naderde Elia het gansche volk, en zeide: Hoe lang hinkt gij op twee gedachten? Zoo de Heere God is, volgt Hem na, en zoo het Baäl is, volgt hem na. Maar het volk antwoordde hem niet een woord.
>
> „Toen zeide Elia tot het volk: Ik ben alleen een Profeet des Heeren overgebleven, en de profeten Baäls zijn vierhonderd en vijftig mannen.
>
> „Dat men ons dan twee varren geve, en dat zij voor zich den eenen var kiezen en denzelven in stukken deelen en op het hout leggen, maar geen vuur daaraan leggen; en ik zal den anderen var bereiden en op het hout leggen, en geen vuur daaraan leggen; roept daarna den naam uws gods aan, en ik zal den naam des Heeren aanroepen: en de God, die door vuur antwoorden zal, die zal God zijn. En het gansche volk antwoordde en zeide: Dat woord is goed."
>
> I Koningen 18 : 21-24.

Toen alle voorbereidingen getroffen waren en de profeten van Baäl tevergeefs hun goden hadden aangeroepen, „naderde de Profeet Elia en zeide: Heere, God Abrahams, Isaäks en Israëls, dat het heden bekend worde dat Gij God in Israël zijt, en ik Uw knecht, en dat ik alle deze dingen naar Uw woord gedaan heb. Antwoord mij, Heere, antwoord mij, opdat dit volk erkenne, dat Gij, o Heere, de God zijt, ... Toen viel het vuur des Heeren en verteerde dat brandoffer, en dat hout en die steenen en dat stof...... Als nu het gansche volk dat zag, zoo vielen zij op hunne aangezichten en zeiden: De Heere is God, de Heere is God!"

I Koningen 18 : 36-39.

De tekenen, die de Heer liet verrichten door Mozes en Aäron, werden nagedaan door de tovenaars van Egypte (Exodus 7 : 10, 11, 12), daarom worden wonderen niet altijd gewrocht door goddelijke machten. Desalniettemin werden de wonderen in Oud Testamentische tijden gegeven als tekenen, en in het geheel niet als zegeningen. De Joden raakten gewoon aan wonderen en tekenen als een bewijs van goddelijke autoriteit van de dienstknechten Gods.

Nadat de Joodse godsdienst gevestigd was en de goddelijkheid er van aangetoond door tekenen kwam Jezus. De leiders van deze goddelijk aangestelde kerk werden daarbij niet geraadpleegd. Zij konden bogen op een traditie en van Mozes en Aäron geërfde „autoriteit", welke hun geworden was door een „ononderbroken lijn" van het Priesterschap. Mozes en Aäron hadden hun autoriteit ontvangen door goddelijke openbaring van God zelf. Natuurlijk vroegen hun „opvolgers", de leiders der Joodse godsdienst, aan Jezus: „Door wat macht doet gij deze dingen, en wie heeft u deze macht gegeven?" (Matt. 21 : 23). En waarschijnlijk denkend aan de tekenen, gegeven aan Mozes, Elia en de andere profeten, „begeerden de Farizeërs en Sadduceërs, dat Hij hun een teeken vanuit de hemel zou toonen". Hij antwoordde en zeide: „,...Het boos en overspelig geslacht verzoekt een teeken..." (Matt. 16 : 1, 4).

Gedurende eeuwen hebben hier en daar mensen gesmeekt om een bevestiging door wonderen van het feit, dat God bestaat en dat Hij een Kerk op aarde heeft, en soms wordt zelfs beweerd, dat er „tekenen" gegeven zijn. Jezus' verklaring, dat een boos en overspelig geslacht om een teken verzoekt, was niet van toepassing op een bepaalde tijdsperiode, doch blijft immer van kracht.

Verrichtte de Zaligmaker evenwel niet ook wonderen en waren dit ook geen tekenen?

De Heiland genas de zieken, enz., doch in Zijn eigen dorp werden slechts weinigen genezen wegens gebrek aan geloof. Zijn wonderen waren, in tegenstelling met die uit het Oude Testament, uitsluitend als een zegen bedoeld en een heel enkele keer—en dat nog toevallig — als een teken. Zij werden niet gedaan in het bijzijn van vele getuigen. Men hoorde er slechts van door hen, die een dergelijke zegen hadden ontvangen. En zelfs zij werden somtijds door Hem gewaarschuwd er geen ruchtbaarheid aan te geven.

Doch waarom vraagt een „boos en overspelig geslacht" om een teken? Zou het een teken behoeven als het niet boos was? Hadden Jezus' discipelen een teken nodig, en zo niet, waarom niet? Petrus had geen teken nodig om te weten, dat Jezus de Christus is, de Zoon des levenden Gods; hij wist het door goddelijke openbaring.

> „Wie zegt gij, dat Ik ben? En Simon Petrus, antwoordende, zeide: Gij zijt de Christus, de Zoon des levenden Gods. En Jezus, antwoordende, zeide: Zalig zijt gij, Simon, Bar-Jona, want *vleesch en bloed heeft u dat niet geopenbaard, maar Mijn Vader, Die in de hemelen is."*
>
> Matt. 16 : 15-17.

Jezus gaf geen teken. Na Zijn opstanding verscheen Hij niet openlijk voor de gehele wereld, doch alleen aan enkele uitverkoren getuigen. Petrus zeide:

> „Dezen heeft God opgewekt ten derden dage, en gegeven, dat Hij openbaar zou worden; Niet al den volke, maar den getuigen, die van God te voren verkoren waren, ons namelijk, die met Hem gegeten en gedronken hebben, nadat Hij uit de dooden opgestaan was. En heeft ons geboden den volke te prediken, en te betuigen, dat Hij is Degene, Die van God verordend is tot een Rechter van levenden en dooden."
>
> Hand. 10 : 40-42.

Petrus en de overige Apostelen waren getuigen, die niet in twijfel getrokken konden worden. Hun werd geboden te getuigen, dat Jezus de Christus is, de Zoon des levenden Gods.

Doch was het niet mogelijk, dat de Apostelen en andere „getuigen" zowel valse als ware verklaringen zouden afleggen? En hoe is het dan mogelijk te weten, dat zij de waarheid zeiden of dat andere „getuigen" nu waarheid spreken?

Op de dag van het Pinksterfeest beloofde Petrus aan allen, die „gehoorzaamheid" wilden betonen, de gave des Heiligen Geestes. Hij beloofde deze gave eveneens aan hun nakomelingen:

> „En Petrus zeide tot hen: Bekeert u, en een iegelijk van u worde gedoopt in den naam van Jezus Christus, tot vergeving der zonden; en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen. Want u komt de belofte toe, en uwen kinderen, en allen, die daar verre zijn, zoo velen als er de Heere, onze God, roepen zal."
>
> Hand. 2 : 38, 39.

Heeft een zondig geslacht behoefte aan een teken, teneinde de ware God en Zijn Kerk te herkennen? Ja, want het goddelijke getuigenis van de Heilige Geest wordt slechts gegeven aan hen, die gehoorzaam zijn:

> „Zoo iemand wil Deszelfs wil doen, die zal van deze leer bekennen, of zij uit God is, dan of Ik van Mijzelven spreek."
>
> Joh. 7 : 17.

Toen de doop algemeen zonder autoriteit toegepast werd, wat tot gevolg had dat de goddelijke Kerk verloren ging, waren er niet langer meer „getuigen", die met zekerheid konden zeggen dat Jezus de Messias is; evenmin was er iemand, die door *openbaring van de Heilige Geest* kon verklaren, dat Jezus de Messias is. De Heilige Geest had opgehouden te getuigen.

De leden van de Raad van Constantinopel waren geen „getuigen". Zij hadden van de Heilige Geest niet het getuigenis ontvangen, dat Jezus de Christus is, dus konden zij dit getuigenis niet aan anderen beloven, want zij bezaten het zelf niet.

Niemand kan weten, dat Jezus de Zoon van de levende God is en welke Kerk door Hem als de Zijne wordt erkend, door te zien naar het aantal aanhangers, noch door studie of redenering, evenmin door prediking van de leer en het bedienen van het sacrament, door „tekenen" of „merken" en nog minder door wonderen.

Is het dan mogelijk te weten, dat Jezus de Messias is, de Zoon des levenden Gods, en te zeggen, welke der vele kerken door Hem als de Zijne wordt erkend? Ja, men kan het even zeker weten als Petrus en de eerste leden der Kerk het wisten, namelijk door de macht van de Heilige Geest. Ja, indien gij het getuigenis van de door Hem gezonden getuigen aanvaardt, gehoorzaamheid betoont en het goddelijke getuigenis van de Heilige Geest ontvangt, zult gij weten.

Er is een levende God. Er is een ware Kerk en het is mogelijk deze te herkennen.

Wederom zijn er „getuigen" uitgezonden en de Heilige Geest getuigt tot hen, die gehoorzaamheid betonen.

* * *

AANKONDIGING

(Speciaal voor Hollanders in Amerika).

Ter bevordering van de genealogische activiteit onder de Hollanders in Zion werd kortgeleden een genealogisch comité aangesteld, dat zal werken als een afdeling van de Hollandse organisatie in Salt Lake City.

Oud. Frank I. Kooyman, president der Hollandse organisatie, heeft de benoeming van de volgende comité-leden bekend gemaakt:

Steve Asmus, voorzitter.
Hendrik D. Mieremet } leden.
Jacobus van Beekum }
Johanna A. Sehlmeier, secretaresse.

Het comité zal gaarne aan alle belangstellenden hulp en inlichtingen verstrekken bij het invullen en verzamelen van genealogische gegevens.

De voorzitter van het comité kan bereikt worden op het kantoor van de Genealogical Society, 80 North Main Street, Salt Lake City.

Oud. Asmus deelt mede, dat de verslagen van de provincie Zuid Holland voor een aanzienlijk deel op microfilms zijn vastgelegd en in de bibliotheek van de Genealogical Society ter beschikking van het publiek staan.

* * *

Hebt U al eens gedacht over het Kerstnummer van „De Ster"? Vond U het 't vorig jaar mooi? Dit jaar wordt het nóg mooier. Nee, wij verklappen U nog niets. Het wordt een verrassing! Maar dat het **goed** wordt, daar kunt U zeker van zijn!

HET ZENDINGSWERK DER KERK.

(Vervolg van blz. 335)

maakt kon worden, tenzij Christus nieuwe Apostelen zou voortzenden om nieuwe kerken te stichten.

In deze zin sprak de Heer tot Joseph Smith, toen deze vijftienjarige jongen in gebed vroeg welke van alle secten de juiste was en tot welke hij zou toetreden. Joseph werd gezegd tot geen toe te treden, want, zeide Hij, „zij naderen Mij met hunne lippen, doch hun harten zijn verre van Mij; zij leeren als leerstellingen de inzettingen van menschen, hebbende een vorm van goddelijkheid, doch zij verloochenen de macht er van."

Enige jaren later, om juist te zijn op 6 April 1830, ontving Joseph Smith door de geest van profetie en openbaring van de Zaligmaker de opdracht de Kerk wederom op aarde te organiseren.

Aldus werd door onmiddellijke openbaring en goddelijke autoriteit van de Eeuwige Vader en Jezus Christus, Die de Kerk oprichtte in het midden des tijds, de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.

Met deze twee grote fundamentele waarheden als kern van hun boodschap, n.l. (1) de goddelijkheid van de zending van Jezus Christus, de Zaligmaker der wereld en (2) de herstelling van Zijn Evangelie in onze tijd, vervullen de zendelingen naar hun beste vermogen de opdracht het Evangelie te prediken aan alle creaturen, hen dopende in de naam des Vaders, en des Zoons en des Heiligen Geestes, hun onderwijzende alle dingen te onderhouden, wat Hij ook gebieden zal. Onze Kerk is over de gehele wereld verspreid, georganiseerd om het Koninkrijk Gods op aarde te vestigen, want daardoor zal de Here God geopenbaard en de wetten des levens op aarde gebracht kunnen worden.

Deze duizenden zendelingen, dragers van het Priesterschap, komen overal als afgezanten, die allen streven naar hetzelfde doel: de harten der mensen over de gehele wereld van zelfzucht en hebzucht af te wenden en te brengen tot verdraagzaamheid, medegevoel en naastenliefde.

Moge het hart van iedere zendeling geinspireerd worden door Hem, Wiens geinspirreerde dienstknecht hij is, opdat de zelfzucht en het geweld, die nu oppermachtig in de wereld heersen, plaats zullen maken voor toegewijd dienstbetoon, waarheid en naastenliefde! Dit bid ik in de naam van Jezus Christus. Amen.

DE
KERK
IN
EUROPA

Het hoofd der Europese Zending in Skandinavië.

President Sonne heeft zijn reis door de Skandinavische Zendingen bijna voltooid. Hij is zeer tevreden over het zendingswerk en de vooruitgang in deze landen. Hier volgt een kort verslag van de gebeurtenissen gedurende zijn rondreis van zes weken door Skandinavië:

NOORWEGEN: — Grote menigten verzamelden zich te Oslo, Bergen en Trondheim, teneinde tijdens de herstconferenties President Sonne en zijn gezelschap te kunnen begroeten en door hen van het Evangelie te horen. In hun getuigenisvergadering rapporteerden de zendelingen vele vrienden te hebben gemaakt, hun aantal onderzoekers te hebben vermeerderd en de wekelijkse opkomst in hun vergaderingen te hebben doen toenemen. De twee zendelingen, die arbeiden in Hammerfest, de Noordelijkste stad ter wereld, zeiden, binnenkort enige bekeerlingen te zullen kunnen dopen, waarop zij een gemeente zullen organiseren. President A. Richard Peterson, die reeds driemaal in Noorwegen op zending was, is van mening, dat de vooruitzichten voor de zendingsarbeid nimmer zo goed zijn geweest in dat land. President en Zuster Peterson ontvingen tevens tijdens het verblijf van President Sonne in Noorwegen hun ontslag van zendingsarbeid.

De vele loftuigingen en blijken van genegenheid, geuit door zowel leden als zendelingen en vrienden, zijn wel het beste bewijs voor hun leiderschap, hetwelk de Kerk in het ,,land der middernachtzon" zo vooruit heeft gebracht.

ZWEDEN: — Hoewel de Zweedse Zending gedurende de laatste drie maanden geheel geleid werd door een twee en twintigjarige zendeling, is het werk en het succes der zendelingen niet verminderd. De samenwerking en het respect der Zweedse leden is opmerkelijk geweest. Ouderling M. Dale Ensign heeft de Zending op zeer bekwame wijze geleid en President Sonne was onder de indruk van de rapporten, hem uitgebracht door de zendelingen. President Johnson, de pas aangestelde Zendingspresident, arriveerde met zijn vrouw en twee dochters tijdens President Sonne's bezoek. De zendelingen verwelkomden hen te Goteborg recht hartelijk. Het hoogtepunt van het bezoek aan de Zweedse Zending was de inwijdingsdienst, welke gehouden werd te Skelleftea, ongeveer tweehonderd mijlen naar het Zuiden, op 12 Oct. 1949. In de lente werd het kerkgebouw aangekocht en begon men aan de restauratie. Sindsdien zijn alle leden, op twee na, naar Amerika geëmigreerd. Daarom was het dus een dubbele verrassing, toen bijna tweehonderd vrienden en onderzoekers te samen met de twee leden en ongeveer vijf en dertig zendelingen de inwijding bijwoonden. Het inwijdingsgebed was kort en begrijpelijk en getuigde van grote nederigheid. De vooruitzichten op een goede, bloeiende gemeente zijn goed, want reeds hebben verscheidenen de wens te kennen gegeven gedoopt te willen worden.

FINLAND: — Sedert de organisatie der Finse Zending, nu ongeveer twee jaar geleden, is er veel vooruitgang te constateren. President Matis en zijn raadgevers, benevens de zendelingen hebben heel hard gewerkt en het Evangelie in vele oprechte harten binnengedrongen. De geest onder de zendelingen is buitengewoon goed, alhoewel sommigen nog steeds moeilijkheden hebben met de taal. De geest van het Evangelie rust op de heiligen en vrienden der Kerk in de vele steden, waar gemeenten zijn gesticht. President Sonne bracht met zijn gezelschap een kort bezoek aan het kerkgebouw in Lahti. Binnen enkele ogenblikken had zich een groepje heiligen en vrienden verzameld voor het gebouw met het verzoek een korte dienst te houden, opdat zij President Sonne zouden kunnen horen spreken. Iets dergelijks vond plaats in Tampere, waar ongeveer honderd mensen te samen stroomden na de getuigenisvergadering der zendelingen. Ook zij vroegen, een speciale vergadering te houden om te horen van President en Zuster Sonne. Het werk in Finland bevindt zich nog steeds in het beginstadium. De toekomst ziet er lichter uit dan twee jaar geleden, en onder de voortdurende zendingsgeest en de hulp des Heren, zullen degenen, die er nu werkzaam zijn, de dag zien naderen, dat Finland een vruchtbaar veld voor de prediking van het Evangelie zal zijn.

Momenteel vertoeft President Sonne in Denemarken, waar hij eveneens verschillende gemeenten zal bezoeken en te samen zal komen met de zendelingen.

RIJMPREEKJES-NABLOEI

No. 29. HET HEERLIJK EVANGELIELICHT.

Het heerlijk Evangelielicht straalt met zo'n luister thans, dat niemand, die er 't oog op richt, kan twijfelen aan die glans. Het kostelijk woord, door God bewaard, verzegeld jaar en dag, is aan Zijn volk geopenbaard, zoals men 't vroeger zag.

Ook heeft Hij 't priesterschap hersteld, en weer de weg bereid voor 't dodenheir, naar 't vrijheidsveld en volle zaligheid. Zoals de Heiland predikte aan 't gevangen geestenheir, zo zien we ook nu heilsboden gaan van de aard naar geestensfeer.

En wij, wij kunnen aan de doop voldoen voor dodenschaar, en hen doen delen in de hoop van 't opstaan met elkaar; zodat, als Christus wederkeert, gelijk eertijds beduid, en duizend jaar op aard regeert, Zijn Rijk ook hen omsluit.

Verblijd, verblijd u, heiligenschaar, gij kunt verlossers zijn van al uw doden, luisterend naar het heilswoord, lijn op lijn. Komt, doen wij 't werk blij te moe voor schare in geestenstaat; zij stemmen dankbaar er in toe, verwachten onze dáád.

Naar het Engels van Joel H. Johnson.
Salt Lake City, Utah.

Frank I. Kooyman

Afscheidsgroet uit Zion

van Paul D. Levie,
voormalig assistent
van de Zendingspresident

Geliefde Zusters en Broeders,

Zo onder de indruk was ik van de vele vriendelijke handdrukken en de blijken van vriendschap op de twintigste September, toen ik, na twee en een half jaar in Uw land te hebben doorgebracht, op het punt stond naar mijn vaderland terug te keren, dat de werkelijkheid eerst tot mij doordrong, toen wij in volle zee waren; het bewustzijn, dat ik het land en het volk, hetwelk ik had leren liefhebben, misschien voor goed had verlaten. Wat eens zo werkelijk was, werd nu in enkele ogenblikken niets dan een herinnering. Het Maaswater stroomde langs het schip, de sleepboten werden losgemaakt en de majestueuze „Nieuw Amsterdam" stoomde op eigen kracht de zee tegemoet. Eerst zag ik nog gezichten, daarna zakdoeken en ten slotte niets dan de lange pier en ook deze vervaagde eindelijk door de lange afstand. Mijn laatste herinnering aan Holland is een groep mensen, die aan de pier te Vlaardingen een laatst vaarwel wuifden.

Het begon in Maart 1947, toen het ss. „Noordam" zijn weg zocht tussen de vele wrakken van gezonken schepen in diezelfde Nieuwe Waterweg, waarlangs ik nu weer naar zee gevoerd werd. Met welk een warmte werden wij verwelkomd in die bijzonder koude winter.

Daarna volgden er maanden van voortdurende strijd om zich aan te passen en te wennen aan de taal, de omstandigheden, enz., maanden, die slechts door te komen waren door het geduld, de liefde en de vriendschap van de Hollandse heiligen.

Na enige maanden in Utrecht en op het hoofdkantoor der Zending, werd ik naar Vlaardingen gezonden, waar ik tot de ontdekking kwam, dat ik zonder enige twijfel meer in groei toenam dan de pas geopende gemeente. Na Vlaardingen kwam Rotterdam, waar ik acht maanden bleef en veel hulp ondervond van de heiligen daar. Een der grootste voorrechten en zegeningen viel mij ten deel, toen ik wederom naar het Hoofdkantoor geroepen werd, nu om nauw samen te werken met de President en ik de wondervolle invloed mocht ondervinden, die uitgaat van President en Zuster Zappey.

Het was niet één groot, opmerkelijk feit, doch het waren vele kleine, ogenschijnlijk onbetekenende dingen, die mij het Hollandse volk lief deden krijgen. Uw vriendschap, gastvrijheid, nederigheid en toewijding troffen mij in het hart, zoals Uw weiden, kanalen, dijken en molens mij getroffen hebben. Ik mis dit alles nu reeds en ik bid, dat mij eens het geluk en het voorrecht ten deel zal vallen eenmaal in Uw land te mogen terugkeren.

Mag ik U, Heiligen der Laatste Dagen in Holland, van harte danken voor de vele prettige herinneringen, die ik behoud van de dertig maanden, die ik in Uw midden doorbracht. Ik dank U voor Uw goedheid en Uw medewerking, gegeven voor de bevordering van de grote zaak, waarvoor wij allen strijden. Zoals ik zo vaak in Uw midden getuigde, zo getuig ik nu nogmaals, dat het Evangelie „de Weg, de Waarheid en het Leven" is, de enige weg, die tot een blijvende vrede en blijvend geluk zal kunnen leiden.

Moge onze Hemelse Vader U zegenen en mogen wij immer waardig zijn deze zegeningen van Hem te ontvangen, is de bede van Uw broeder in het Evangelie,

Paul D. Levie.

AANKOMST en VERTREK

AANGEKOMEN.

Op 31 October j.l. kwamen er negen zendelingen in ons land aan. Hier volgen hun namen en de plaatsen, waar zij hun zendingsarbeid hebben aangevangen.

James D. Cheshire Jr. te Zwolle; John G. Grondel Jr. te Amsterdam Zuid; Regnal W. Garff te Groningen; Leland S. Hunsaker te Amsterdam Zuid; Claron C. Spencer te Amsterdam Noord; Gerald L. Purser te Utrecht; Wendell D. Nebeker te Gouda; Grant M. Flygare te Groningen en Richard S. Koster te 's-Gravenhage.

Op 13 October j.l. werden de navolgende overplaatsingen bekend gemaakt: Merlyn Fowler van 's-Gravenhage naar Leeuwarden; Marley D. Petersen van Maassluis naar Eindhoven; Albert G. Noorda van Hilversum naar Arnhem (als districtspresident); Homer M. Jensen van het hoofdkantoor der Zending naar Apeldoorn (als districtspresident); Stephen P. Meyer van Rotterdam Zuid naar Amsterdam (als districtspresident); Cornelis de Jong van Zutphen naar Rotterdam (als districtspresident); C. Earl Israelsen van Leeuwarden naar Hilversum; Ralph H. Steenblik van Dordrecht naar Rotterdam Zuid (als gemeentepresident); Richard E. Shaw van Eindhoven naar Rotterdam Noord; S. Dennis Visser van Maassluis naar Dordrecht (als gemeentepresident); Barry H. Avery van Rotterdam Noord naar Maassluis (als gemeentepresident); Theo K. Hollie van Rotterdam Zuid naar Maassluis; Joseph Schmidt van het hoofdkantoor der Zending naar Rotterdam Zuid.

Op 20 October j.l. werden nogmaals enige overplaatsingen bekend gemaakt: Stuart S. Zaugg van Winschoten naar Utrecht; Theodore A. Miller van Winschoten naar Utrecht; Ethana Johnson van Groningen naar Amsterdam Zuid en Bertha van Drimmelen van Amsterdam Zuid naar Groningen.

Ook op 26 October j.l. werden overplaatsingen bekend gemaakt: Kwenden V. Nelson van Almelo naar Delft; Harry H. Trice van Amsterdam Zuid naar Harlingen; Thomas V. Rasmussen van Groningen naar Arnhem; Glenn Boyer van Harlingen naar Arnhem; Hyrum S. Young van Amsterdam Zuid naar Apeldoorn; Edward Wirick van Groningen naar Almelo (als gemeentepresident); Benjamin F. Reed van Arnhem naar Gent, België; Ira B. Call van Arnhem naar Gent, België; LeRoy N. Barker van Gent, België, naar Mechelen, om aldaar het zendingswerk te openen; Samuel Kenneth Bacon van Gent, België, naar Mechelen; Edgar Meier van Amsterdam Noord naar Delft; Blanche Koyle van Rotterdam Zuid naar Amsterdam Zuid; Clifford C. Sorensen van Delft naar Gouda; William C. Marz van 's-Gravenhage naar Amsterdam Zuid; Elzo J. Maathuis van Zwolle naar Utrecht; Joseph G. Wood werd aangesteld als gemeentepresident van Harlingen.

Op 5 November j.l. werden de navolgende overplaatsingen bekend gemaakt: Jay P. Bills van Amsterdam Zuid naar Meppel, alwaar hij het zendingswerk zal openen; Alton E. Larsen van Utrecht naar Amsterdam Zuid; Ray V. Zobrist van Leiden naar 's-Gravenhage; Laurens en Neeltje Groen van 's-Gravenhage naar Rotterdam Zuid; Paul R. Jacobsen van 's-Gravenhage naar Leiden (als gemeentepresident); J. Dee Curtis van Woerden naar 's-Gravenhage.

Op 9 November j.l. kwamen wederom drie zendelingen in ons land aan. Hier volgen hun namen en de plaatsen, waar zij hun zendingsarbeid hebben aangevangen: Kenneth G. McClellen te Meppel; Verl J. Cox te Utrecht en Richard M. Hebertsen te Woerden.

GROETEN UIT ZION.

De familie C. v. d. Pas, die kortgeleden uit de gemeente Schiedam naar Amerika emigreerde, verzoekt ons U hun hartelijke groeten over te brengen. Zij maken het goed en hebben het best naar hun zin.

VERTROKKEN.

Hier volgt weer een lange lijst namen van leden, die in de afgelopen periode naar Amerika vertrokken:

Op 23 September j.l. vertrokken uit de gemeente Rotterdam Noord: Dirk van Straten, Margaret J. S. van Straten-Rietveld en Richard Arie van Straten.

Op 11 October j.l. vertrokken uit de gemeente Haarlem: Cornelis Lucas Wilkes, Johanna J. Lucas Wilkes-Greiss; Hans J. W., Bernd C. en Juliana H. Lucas Wilkes.

Op dezelfde datum vertrokken uit de gemeente Rotterdam Zuid: Arie Leeflang, Bastiaantje Leeflang-Dijkgraaf; Hubertus B. en Pieter Leeflang.

Uit de gemeente Hilversum: Evert Dijkhuizen, Maria Dijkhuizen-v. d. Hazel en Maria Dijkhuizen.

En uit de gemeente 's-Gravenhage: Mattheus Asmus en Elisabeth W. Asmus-Jansen.

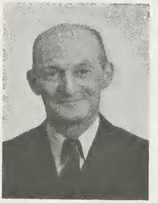

Niemand zal het ons kwalijk nemen als wij hier van de gewone regel, nl. om niet meer dan de namen en de gemeente te noemen van emigrerende leden, omdat deze het laatste jaar zo talrijk zijn, dat wij een halve „Ster" nodig zouden hebben om al hun verdiensten op te sommen, afwijken in het geval van Oud. Asmus.

Br. Asmus heeft vanaf het ogenblik, dat de eerste welvaartgoederen in ons land aankwamen, het grootste deel van zijn tijd besteed in het magazijn, waar te 's-Gravenhage deze goederen werden opgeslagen. Hij heeft dagen achtereen gewerkt om de dozen en pakken uit te pakken, de artikelen te sorteren en voor verzending naar de verschillende gemeenten gereed te maken. In koude en hitte werkte hij onverdroten voort. Nimmer deed men tevergeefs een beroep op zijn hulpvaardigheid.

Oud. Asmus, wij wensen U van deze plaats veel geluk en voorspoed in het nieuwe vaderland. Dat ook daar spoedig gebruik gemaakt zal worden van Uw talenten.

Voorts vertrokken op 11 October j.l. uit de gemeente Amsterdam: Johannes Overdiek, Brechtje Overdiek-van Beveren; Adeodate, Johannes, Marinus A. en Nola Overdiek; Gerardus Tielenburg, Christina Tielenburg-Nijhuis en Cornelia G. B. Tielenburg; Hendrikus J. M. Hoole.

Uit Utrecht vertrokken op die datum: Johannes J. Claus; Catharina A. Claus-Schoenmaker; Yvonne en Vera Claus; Theodorus Leeman Sr., Marie Leeman en Margaretha A. Leeman.

Op 14 October j.l. vertrok uit de gemeente Almelo: Hendrika C. Arends-van Lienden.

Op 28 October j.l. vertrokken uit de gemeente Rotterdam Noord: Jan Breedveld, Aaltje Breedveld-Bras en Johanna C. Breedveld en Trijntje Roona uit de gemeente Rotterdam Zuid.

Op 12 November j.l. vertrokken uit de gemeente Leiden: Julia Lotte; Johanna C. van Leeuwen en Dirkje de Winde.

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

DISTRICTSCONFERENTIES.

Districtsconferentie te 's-Gravenhage.

De traditie getrouw werd ook de conferentie, welke op 15 en 16 October j.l. te 's-Gravenhage werd gehouden, geopend met een gezellige programma-avond op Zaterdag. Inderdaad kunnen wij zeggen: gezellig, want er was veel animo onder de aanwezigen. Met enthousiasme deed men mede aan de nummers, waarbij ook het publiek een werkzaam aandeel moest vervullen. Het glanspunt van de avond werd echter gevormd door het optreden van br. C. Maquelin uit de gemeente Rotterdam Noord, die menig verbluffend staaltje van goochelkunst liet zien. Deze broeder heeft er slag van zijn publiek mede te nemen en in spanning te houden.
De Zondag stond in het teken van een der plechtigste gebeurtenissen, die in onze Kerk kunnen plaatsvinden, n.l. de toetreding tot het eeuwige verbond door de doop. Des morgens kwamen de conferentiegangers bijeen in gebouw „De Vereniging" aan de Willemstraat. Achtereenvolgens voerden het woord in deze vergadering, die onder leiding stond van Oud. Norman Wade: Oud. Dean C. Odenwalder, die afscheid nam van de Haagse gemeente, daar hij binnenkort naar huis denkt te vertrekken; Oud. Homer M. Jensen, gemeentepresident van den Haag; Oud. W. Dean Hart, gemeentepresident van Delft en Oud. Ronald E. Poelman, die eveneens binnen afzienbare tijd terugkeert naar zijn tehuis in Amerika.
Na dit eerste gedeelte van het geestelijke feest begaven de leden zich huiswaarts om des middags bijeen te komen in de badinrichting aan de Mauritskade, waar die middag twaalf personen het verbond met hun Hemelse Vader zouden sluiten.
In deze dienst spraken achtereenvolgens Oud. James E. Denos, President van het J.M.O.O.V.-Hoofdbestuur; H. Jex Tobler, assistent van de Zendingspresident; Oud. Norman Wade, de districtspresident van het Haagse district en als laatste spreker voerde het woord President Cornelius Zappey.
Niet licht zullen de bezoekers van deze beide conferentievergaderingen de geest vergeten, die heerste tijdens de morgenvergadering en de doopdienst.

Districtsconferentie te Utrecht.

Ook de conferentie, welke op 29 en 30 October j.l. te Utrecht werd gehouden, opende met een programma-avond op Zaterdag. Dit programma werd geheel verzorgd door de zendelingen van het district en kan eveneens zeer geslaagd worden genoemd. De aanwezigen hebben zich uitstekend vermaakt.
De Zondagsdiensten kenmerkten zich door een bijzonder goede geest. Des morgens spraken: Oud. Blain F. Anderson, gemeentepresident van Utrecht; de president van het Rotterdamse district; Oud. Cornelis de Jong; Oud. J. Dee Curtis, Zr. Margaret

v. d. Graaf, Presidente van het Jeugdwerk in de Nederlandse Zending, die hierbij afscheid nam, daar zij binnenkort naar haar vaderland hoopt te vertrekken; Oud. Ronald E. Poelman en Oud. August Jaussi.

In de, onmiddellijk op de morgendienst aansluitende Priesterschapvergadering, werd het woord gevoerd door drie jonge priesterschapdragers, die zich uitstekend van hun taak kweten.

Des avonds spraken: Oud. Ronald D. Venema; President Cornelius Zappey; Oud. Joseph A. Schutz; Oud. H. Jex Tobler, assistent van de Zendingspresident en Oud. Cornelis van Rij, President van het Utrechtse district.

In de ochtenddienst verzorgden de zingende Moeders het muzikale gedeelte, in de avonddienst het Utrechtse zangkoor, terwijl Oud. E. Eugene Terry de aanwezigen deed genieten van een vioolsolo.

DOOPDIENSTEN.

Op 15 September j.l. werden te Amsterdam gedoopt en tot lid der Kerk bevestigd: Anna E. v. d. Voet en Annette J. Heinis uit de gemeente Alkmaar.

Op 2 October j.l. werden te Apeldoorn gedoopt en tot lid der Kerk bevestigd: Jacoba J. G. Boschman-Jansen en Jacoba J. G. Boschman uit de gemeente Enschede.

Op 3 October j.l. werd uit de gemeente Zwolle te 's-Gravenhage gedoopt en tot lid der Kerk bevestigd: Antonia C. Maassen-v. d. Brink.

Op 16 October j.l. werd te 's-Gravenhage gedoopt en tot lid der Kerk bevestigd: Antje A. Stoter-Lagerwey uit de gemeente Amsterdam.

Op dezelfde datum werden te 's-Gravenhage gedoopt en tot lid der Kerk bevestigd: Willem A. Slierendregt; Anna M. Slierendregt; Cornelia O. Slierendregt; Catharina van Leeuwen-Koelmans en Suzanna van Leeuwen uit de gemeente Delft en Petronella Hendrikse-Angel uit de gemeente Leiden; uit de gemeente 's-Gravenhage werden gedoopt: Jannetje Gouweloos-Laterveer; Otto J. Korver; Hendrika J. Diender-Blom en Jacobus F. van Weeren.

Op 23 October j.l. werden de navolgende personen te Rotterdam Noord gedoopt en tot lid der Kerk bevestigd: Huibert Wöhler; Elisabeth Wöhler-Hoekstra en Gerhardus A. Schreur uit de gemeente Schiedam; Willem J. Sey; Adriana J. C. Borsboom-Vink; Meeltje de Bruyn en Cornelia de Bruyn uit de gemeente Vlaardingen; Annie Maris uit de gemeente Rotterdam Zuid; Antoon Reinders; Frederik van Goch en Johannes van Goch uit de gemeente Rotterdam Noord; Jacoba Philips-Blom; Elisabeth van Eck-Arnout; Annechien de Waal-ten Wolde en Adrinus J. de Waal uit de gemeente Rotterdam Noord; Jacob Romijn; Geertruida J. M. Boon-Atteveld; Johanna Boon; Waltherus de Wit; Elizabeth de Wit-in 't Veld; Waltherus Jr., Cornelia M. en Marie de Wit uit de gemeente Gouda.

INGEZEGEND.

Op 4 September j.l. werd te Gouda ingezegend: Johannes Frans van Vliet, zoon van Frans Adrianus van Vliet en Martina Visser.

Op dezelfde datum werd te Groningen ingezegend: Dirk Smit, zoon van Meiske Smit.

Op 2 October j.l. werd te Haarlem ingezegend: Juliana Hendrika Lucas Wilkes, dochter van Cornelis Lucas Wilkes en Johanna J. Greiss.

Op dezelfde datum werd te Dordrecht ingezegend: Edwin McReady v. d. Werf, zoon van Leendert J. v. d. Werf en Beatrice M. Gamble.

Te Utrecht werden op die datum ingezegend: Aria Johanna, Maria, Lydia en Jan Hendrik Schaart, dochters en zoon van Martinus Schaart en Kniertje Hoek.

Op 16 October j.l. werd te Amsterdam Noord ingezegend: Anke Karina Wagenmakers, dochter van Johannes T. Wagenmakers en Adriana J. Semson.

Op 23 October j.l. werd te Schiedam ingezegend: Eddy Wöhler, zoon van Huibert Wöhler en Elisabeth Hoekstra.

Op dezelfde datum werd te Assen ingezegend: Johan Herman Frederik Akkerman, zoon van Wiecher Akkerman en Jantje Luttmer.

Op 23 October j.l. werd te 's-Gravenhage ingezegend: Irene Maria Rieff, dochter van Jozeph J. Rieff en Maria P. de Kleer.

In afwachting van de nieuwe zangboeken, heeft het Hoofdkantoor der Zending ten gerieve van de leden de liederen uit het zangboek doen stencillen. Dit gestencilde zangboek, dat alleen de tekst, dus geen muziek, bevat, is vanaf heden verkrijgbaar. De prijs bedraagt:

f 1,— per exemplaar.

Op 6 November j.l. werden te Rotterdam Zuid ingezegend: Johanna Theresia Blanche Liefting, dochter van Arie Liefting en Pieternella C. Bras; Yvonne Wolf, dochter van Germanus Wolf en Barbara van Buuren; Randy Ellen Kapteyn, dochter van Cornelis Kapteyn en Sophia Haugland.

Op 6 November j.l. werden te Haarlem ingezegend: Ingrid en Astrid van Ispelen, dochters van Jan van Ispelen en Jacoba van Oosten.

GEORDEND.

Op 31 Juli j.l. werden te Haarlem tot Diaken geordend: Catharinus van Alphen en Theodorus Chr. Allebes.

Op 2 October j.l. werd te Deventer Johannes H. Kaleveld tot Diaken geordend.

Op dezelfde datum werd te Utrecht tot hetzelfde ambt geordend: Hendrik Blankenstein.

Op 9 October j.l. werd te Haarlem Cornelis Lucas Wilkes tot Ouderling geordend, terwijl Johannes Th. Jenner tot Leraar werd geordend.

Op dezelfde datum werden te Dordrecht tot Diaken geordend: Jan Verburg en Pieter de Zeeuw.

Te Amsterdam werd op die datum tot Priester geordend: Hendrikus J. M. Hoole.

Op 16 October j.l. werden te Amsterdam Hendrik Optenberg en Petrus J. Kruse tot Ouderling geordend, terwijl Jacob C. van Keizerswaard, Johannes Hille en Bartholomeus C. v. d. Does tot Priester, Daniël B. Straatman en Jan Dijkman tot Leraar en Andries Slinger tot Diaken werden geordend.

Op dezelfde datum werden te Schiedam tot Leraar geordend: Johannes F. Wöhler en Hilko de Groot van de gemeente Schiedam en Matthijs J. van Os Jr. van de gemeente Vlaardingen.

Te Vlaardingen werd op die datum Nicolaas Doelman tot Leraar geordend en Abraham Küchler tot Diaken.

Op 23 October j.l. werd te Rotterdam Noord Jan Breedveld tot Ouderling geordend.

Op dezelfde datum werd te Vlaardingen tot Leraar geordend: Johan W. C. Merkx.

Op 30 October j.l. werd te Vlaardingen Pieter Voogd tot Ouderling geordend.

Op 6 November j.l. werd te Rotterdam Zuid Dirk van Leer tot Diaken geordend.

Op 6 November j.l. werden te Schiedam Nicolaas J. de Ronde en Gerardus Kip tot Diaken geordend.

GEHUWD.

Op 5 October j.l. werd het huwelijk voltrokken van Maria van Buuren van de gemeente Rotterdam Zuid en Johannes den Doelder.

Op 12 October j.l. werd in het Kerkgebouw te 's-Gravenhage het huwelijk ingezegend van Chiel Gouweloos en Jannetje Laterveer.

Wij wensen deze beide paren veel geluk en voorspoed op hun verdere levensweg.

DERTIG JAAR GEHUWD.

Op 26 November a.s. hopen zr. en br. A. Pols van de gemeente Rotterdam Noord hun dertigjarig huwelijksfeest te vieren. Wij wensen dit echtpaar geluk met dit heugelijke feit en hopen, dat God hen zal helpen op hun verdere levensweg.

OVERLEDEN.

Op 9 October j.l. overleed te Amsterdam Ouderling Willem N. Smits op de leeftijd van ruim 66 jaar.
Wij bidden, dat God de nabestaanden van deze getrouwe broeder de kracht zal schenken hun groot verlies te dragen in de blijde hoop op een weerzien in de toekomst.

SPECIALE GEBEURTENISSEN.

Amsterdam heeft deze keer weer eens een dikke brief gezonden. Hoort U maar wat de correspondent te vertellen heeft:

Op 29 September j.l. hield de O.O.V. haar gebruikelijke openingsavond, die natuurlijk, zoals wij van de Amsterdammers gewend zijn, tot in de puntjes was.

Vervolgens heeft de Zondagsschool op 25 October j.l. een programma-avond georganiseerd, waar tevens een film gedraaid werd. Ook deze avond viel in de smaak.

Ook de kinderen worden in Amsterdam niet vergeten. De Zondagsschool heeft voor ongeveer 125 kinderen een gezellige middag georganiseerd, waar aardige teken- en kinderfilms werden gedraaid.

Ook uit Apeldoorn ontvingen wij bericht. Zo hebben O.O.V. en Z.H.V. gezamenlijk op een avond in October een gezellig programma op touw gezet. De Z.H.V. hield bazar en de O.O.V. zorgde voor de attracties.

Op 27 October bezochten de leden der Apeldoornse Zondagsschool de bioscoop om de mooie tekenfilm „Pinocchio" te zien, waarvan door allen werd genoten.

In Arnhem heeft men de openingsavond der O.O.V. gecombineerd met het afscheidsfeest voor de familie van Tielen, die kortgeleden naar Amerika is vertrokken. Er werd gezongen en muziek gemaakt. Men bood de familie van Tielen, die jarenlang een grote steun voor de gemeente Arnhem is geweest, tot afscheid verschillende souvenirs aan.

Uit Dordrecht meldt onze correspondent, dat daar op 30 October j.l. de eerste haardvuuravond der O.O.V. werd gehouden. Deze avond was een volledig succes en zal om de veertien dagen worden herhaald.

Op 7 October j.l. bood de Hilversumse gemeente de familie Dijkhuizen, die ook al naar Amerika vertrok, een afscheidsprogramma aan. Het was een prettig, gevarieerd programma, dat bij allen goed in de smaak viel.

Ook te Leeuwarden opende de O.O.V. het seizoen met een gezellige avond en wel op 6 October j.l. Ook deze avond verliep tot aller tevredenheid.

Ook de Zondagsschool van de gemeente Rotterdam Noord is zeer actief. Op 28 October j.l. organiseerde zij een programma-avond ten bate van het kerstfeest voor de kinderen. Het komt maar zelden voor, dat slechts één man de gehele avond vult. Dit is op deze avond gebeurd. Br. C. Maquelin heeft de talrijke aanwezigen de gehele avond in spanning gehouden. Hebt U wel eens geprobeerd door gedachtenconcentratie geblinddoekt voorwerpen van U totaal vreemde personen terug te bezorgen? Zo niet, gaat dan naar de eerstvolgende avond, die door de Zondagsschool Rotterdam Noord gegeven wordt, want natuurlijk zal br. Maquelin ook in dat programma een belangrijke rol spelen. Hij zal het u graag leren!

Als laatste vermelden wij de gemeente Rotterdam Noord, waar de O.O.V. haar deuren opende met een gezellig samenzijn. Natuurlijk had men ook hier niet te klagen, want waar br. C. Maquelin zijn goochelkunst vertoont, is er niemand, die zich verveelt!

Wat komt:

17 en 18 December

Grote Algemene Zendingsconferentie

te Rotterdam.